

La mormântul lui Labiș

George Pena

(Nicolae Labiș: 2 dec. 1935 - 22 dec. 1956)

Aici, nu-s tei și niciun brad,
deși meteoriți de aur cad;
tot trec turme de căprioare,
să soarbă ape amețitoare.

Aici, fiecare frunză doinește
și firul de iarbă îți românește;
de doruri, de primele iubiri,
de Poetul smerit în trăiri.

Aici, omule, tu poți să oprești,
lacrima inerției s-o creștinești;
mălinii și Suha tot mai susură,
frigul lui decembrie îl vântură.

Păduri și munți treziți în zare
au sclipiri de lignit și de mare;
verdele codrilor mustește rășină,
curcubeie dansează prin lumină.

Prin euritmii și clocotiri de soare,
Labiș viețuiește, prin încântare.